

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 79Ek/628/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118353777
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Maroš Dvorský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6118353777.8

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CRN4 s.r.o., IČO: 51 322 170, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o. so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému 1): A. B. C., nar.: 05.05.1957, bytom D. X, XXX XX D., a povinnému 2): A. E. F., nar.: 17.02.1956, bytom G. H. XXXX/XX, XXX XX G. zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s. r. o. so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 50469738, o vymoženie 1.452,53 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Klaudia Boorová Dzuriková, so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 128 619, ktorý ju vedie pod sp. zn. 228EX 26/21 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto:

rozhodol:

Súd exekúciu proti povinnému č. 2) **zastavuje v celom rozsahu** podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu 19.10.2018, domáhal od povinných vymoženia istiny v sume 1.452,53 EUR s príslušenstvom, na základe vykonateľného exekučného titulu – Rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, sp.zn. RD/98/2018 zo dňa 03.07.2018.
- Poverením zo dňa 20.01.2021 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Klaudia Boorová Dzuriková, so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 128 619, ktorý ju vedie pod sp. zn. 228EX 26/21. Súdny exekútor doručil upovedomenie o začatí exekúcie povinnému 1/ dňa 25.01.2021 a povinnému 2/ dňa 09.02.2021. Dňa 16.02.2021 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie.
- O návrhu povinného 1) na zastavenie exekúcie rozhodol súd uznesením, sp.zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 17.03.2021 tak, že návrh povinného 1) na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 55,87 Eur s DPH. Proti predmetnému rozhodnutiu povinný 1) podal v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú neskôr podaním datovaným dňom 29.04.2021 vzal späť v celom rozsahu, nakoľko Okresný súd Bratislava V vo svojom uznesení, č.k. 23Cr/33/2018 – 197 zo dňa 14.04.2021 odložil vykonateľnosť exekučného titulu. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 06.05.2021 sudca konanie o sťažnosti povinného 1) zastavil.
- Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného 2) na zastavenie exekúcie, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 21.01.2021 s doručenkou, vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.05.2021 s doručenkou, návrh na preskúmanie námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 13.06.2018.

5. V návrhu na zastavenie datovanom dňom 16.02.2021 povinný 2) uviedol, že exekučný titul je napadnutý žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku podanou spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti na Okresný súd Bratislava V, kde je konanie vedené pod sp.zn. 23Cr/33/2018 a v danej veci do dňa podania návrhu na zastavenie ešte nebolo rozhodnuté. Uviedol, že podľa jeho názoru táto skutočnosť predstavuje inú skutočnosť, ktorá bráni vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný 2) bol presvedčený, že právomoc ad hoc rozhodcu nebola daná, a teda rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie je ničotné, neexistentné. Vzhľadom na túto skutočnosť podával návrh na preskúmanie námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, pričom rozhodcovské uznesenie, ktorým si rozhodca potvrdil právomoc boli doručené povinnému 1) dňa 08.06.2018 a návrh bol postúpený príslušnému súdu dňa 26.06.2018, teda v zákonnej 30 dňovej lehote. Rovnako prostredníctvom právnej zástupkyne, po vydaní rozhodcovského rozsudku, súčasne so žiadosťou o odklad vykonateľnosti. O tomto návrhu nebolo doposiaľ rozhodnuté a pojednávanie nariadené na deň 26.01.2021 bolo zrušené z dôvodu mimoriadnych opatrení. O vydanie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti povinný 1) opätovne požiadal súd, naposledy žiadosťou zo dňa 02.02.2021. S tvrdením, že ide o neexistujúce, ničotné rozhodnutie sa podľa povinného 1) stotožnil aj exekučný súd, keď pôvodne návrh na vykonanie exekúcie zamietol, čo opätovne potvrdil aj v rozhodnutí o sťažnosti proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie. Samotné rozhodcovské konanie podľa názoru povinného 2) prebehlo expresne rýchlo, žalobca len podal žalobu a absolútne žiadnym spôsobom nereflektoval argumenty povinného, resp. ani sa nimi nemusel zaoberať, keďže všetku argumentáciu proti námietkam podal sám rozhodca (namiesto oprávneného), pričom v rámci tejto protiargumentácie uvádzal aj skutočnosti, ktoré ako nezaujatý a nestranný rozhodca nemal odkiaľ vedieť. Rovnako podľa názoru povinného 2) neobstojí ani samotná argumentácia rozhodcu, predovšetkým argumentácia ohľadom údajnej existencie rozhodcovskej doložky. V rozhodcovskom konaní podľa názoru povinného 2) nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by preukazoval či už vedomosť povinného 2) o existencii všeobecných obchodných podmienok, alebo prejav vôle povinného 2) viazaný takýmito podmienkami. Rovnako nebolo preukázané, od kedy sú rozhodcom tvrdené všeobecné obchodné podmienky používané. Podanie žaloby na rozhodcovský súd, expresne rýchle rozhodnutie ad hoc rozhodcu s pochybnou argumentáciou, ako aj následné podanie návrhu na vykonanie exekúcie považuje za procesný úkon, ktorý je zo strany oprávneného zjavným zneužitím práva, pričom takého úkony možno odmietnuť. O tom, že zo strany žalobcu a aj samotného rozhodcu ide o zjavné zneužitie práva svedčia podľa povinného aj medializované informácie, podľa ktorých práve tento rozhodcovský súd v rovnakom období ako rozhodoval o žalobe oprávneného, rozhodol množstvo sporov s rovnakým problémom ako v tomto prípade, a síce absenciou rozhodcovskej doložky či rozhodcovskej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby súd exekúciu zastavil. Alternatívne navrhuje, aby súd exekúciu odložil, a to až do času vydania rozhodnutia v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

6. S návrhom povinného na zastavenie exekúcie predložil súdny exekútor súdu aj vyjadrenie oprávneného, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru exekučný súd nemôže vyhovieť návrhu povinného 2) a zastaviť exekučné konanie, nakoľko mu to zákon neumožňuje, pretože reálne neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. Podľa oprávneného o tejto otázke už bolo rozhodnuté Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 282/2020 zo dňa 10.11.2020, ktorým je exekučný súd viazaný; ústavný súd v exekučnom titule nenašiel žiadnu právnu vadu, ktorá by znemožňovala viesť exekučné konanie na jeho podklade. Exekučný súd nemôže vyhovieť návrhu povinného 2) a povoliť odklad exekučného konania, nakoľko príslušný Okresný súd Bratislava neodložil vykonateľnosť exekučného titulu rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/98/2018; preto takýto návrh povinného 2) nespĺňa zákonné kritériá pre povolenie odkladu exekúcie tak, ako to vyžaduje exekučný poriadok; okrem toho o odklade exekúcie nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Uvádza, že exekučný titul je nespotrebitel'ský rozhodcovský rozsudok a nie je zrušený a ani nebola odložená jeho vykonateľnosť a to bez ohľadu na to, že povinný 2) vedie žalobu o zrušenie exekučného titulu na Okresnom súde Bratislava V. Exekučný poriadok v aktuálnom znení neumožňuje exekučnému súdu odložiť exekúciu na podklade nespotrebitel'ského rozhodcovského rozsudku len z dôvodu, že povinný podal na príslušný súd žalobu o jeho zrušenie. Uvádza, že exekučný súd nemôže vyhovieť návrhom povinného 2), nakoľko mu to zákon neumožňuje. Exekučný súd v plnej miere zaväzuje iba text výrokovej časti exekučného titulu, ktorým je v plnej miere viazaný. Jedná sa v súčasnosti o ustálenú a pevne danú rozhodovaciu prax exekučných súdov, ktorá bola opakovane potvrdená aj Ústavným súdom SR a poukazuje na konkrétne nálezy ústavného súdu. Oprávnený poukazuje najmä na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020. Uvádza, že spomenutý nález potvrdil princíp aplikácie § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., kedy je možné v nespotrebitel'skom rozhodcovskom konaní konať

a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka v situácii, kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka a to ako inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý platí rozhodcovská zmluva. Jedná sa o štandardné rozhodcovské konanie, čo oprávnený preukazuje množstvom existujúcich kladných súdnych rozhodnutí. Oprávnený ďalej uvádza okolnosti vedúce k vzniku exekučného titulu. Oprávnený poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 19/2016-40, Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 1/2010, komentár k zákonu o rozhodcovskom konaní, Rozsudok krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoR/5/2019-312, Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 24Csr/3/2016-242, potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoSr/1/2017-274, rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 56Csr/1/2016-416, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoR/ /2017 - 338, Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/29/2016-174, Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 23Cr/18/2015- 217, Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 23Cr/1/2017-120, Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 21Cr/28/2016-189, Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/2/2016-217, Rozsudok Okresného súdu Bratislava č. k. 29Cr/52/2017-222, Uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 48Er/302/2016-46, Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 60Er/135/2017-233, Uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 23Er/248/2016-48, Uznesenie Okresného súdu Topoľčany č. k. 9Er/677/2016-35, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/120/2017, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1206/2018, a Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/211/2017. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby exekučný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 55,87 eura za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia: 1 x 35,69 eura = 35,69 eura + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 10,87 eura = 10,87eura + 20% DPH v sume 9,31 eura).

7. Súdny exekútor sa k návrhu povinného 2) na zastavenie exekúcie s poukazom na ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku vyjadril tak, že v exekučnom konaní bolo vydané Upovedomenie o odklade exekúcie zo dňa 20.04.2021 z dôvodu, že Okresný súd Bratislava V, č.k. 23Cr/33/2018 – 197 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

8. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo včasti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Podľa § 45 ods. 2. písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmierny v ňom schváleného.

13. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a ktorý povinný dobrovoľne sa nesplnil.

14. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcii a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, a s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili.

15. Súd uvádza, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

16. V exekučných konaniach začatých od 01.04.2017 (o také sa jedná aj v prejednávanej veci) platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom podľa § 61k Exekučného poriadku obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy (do 31.03.2017) je tak stanovený nový spôsob obrany povinného proti nedôvodnej, resp. neprípustnej exekúcii. Zákonodarca ponechal povinnému v tomto smere len jeden právny prostriedok obrany, a to návrh na zastavenie exekúcie (podľa predchádzajúcej právnej úpravy mohol povinný uplatňovať námietky voči exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie), ktorý môže podať i opakovane s rozličnými účinkami. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej zásady uplatňovanej v exekučnom konaní, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku). Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020). Skoncentrovaním obrany povinného v nových exekučných konaniach (začatých po 01.04.2017) zákonodarca so zreteľom na povinnosť každého správať sa zodpovedne a efektívne v súdnom konaní, stanovil, že na úkony, ktoré mohol povinný použiť už pri návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (bez ohľadu na to, či ho podal), sa neprihliada. Zákonodarca takouto úpravou chcel zrýchliť poskytovanie súdnej ochrany, teda prinútil subjekty niesť zodpovednosť za to, akým spôsobom budú svoju obranu či útok v konaní realizovať.

17. Súd tak v prvom rade skúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie, teda či došlo k zachovaniu 15-dňovej lehoty v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 09.02.2021. Zákonná lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňom 10.02.2021. Posledný deň lehoty tak na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom povinnému by pripadol na deň 24.02.2021. Súd uvádza, že táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je procesnou lehotou.

To znamená, že stačí, ak sa návrh na zastavenie exekúcie podá na pošte, prípadne na inom orgáne, ktorý je povinný procesný úkon doručiť v posledný deň lehoty. Povinný doručil návrh na zastavenie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 16.02.2021. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote, a preto má jeho návrh na zastavenie exekúcie odkladný účinok. Povinný zároveň v návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu.

18. Dôvody na zastavenie exekúcie súdom sú taxatívne uvedené v ust. § 61k Exekučného poriadku. Zastavenie exekúcie rozhodnutím súdu predstavuje jednu z troch možností zastavenia exekúcie. K zastaveniu exekúcie môže dôjsť aj rozhodnutím exekútora, prípadne zo zákona. Konanie o zastavení exekúcie je návrhovým konaním, súd má rozhodovať na základe návrhu povinného, ktorý sa doručuje exekútorovi. Aktívne vecne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je výlučne povinný.

19. Predmetom exekúcie vedenej na tunajšom súde je povinnosť povinného 2) zaplatiť oprávnenému sumu 1.452,53 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný v nepotrebitel'skom spore.

20. Exekučný súd je povinný skúmať zákonnosť exekučného konania v ktoromkoľvek jeho štádiu. Ak exekučný súd zistí, že orgán, ktorý vydal exekučný titul nemal právomoc ho vydať, potom ide o takú okolnosť pre ktorú je nútený výkon takéhoto rozhodnutia neprípustný a exekučný súd je povinný exekučné konanie zastaviť. Exekučný súd by neposudzovaním formálnej vykonateľnosti exekučného titulu (teda toho, či bol exekučný titul vydaný orgánom vybaveným na to právomocou), poskytol takémuto titulu bezdôvodne súdnu ochranu.

21. V tejto súvislosti súd dodáva, že pokiaľ ide o rozhodcovský rozsudok, ako výsledok súkromnoprávneho konania, ktorý má slúžiť stranám sporu ako exekučný titul v exekučnom konaní vedenom všeobecným súdom Slovenskej republiky, je na stranách sporu, v tomto prípade na oprávnenom, aby vo vlastnom záujme rozhodcovskú zmluvu alebo doložku so svojím obchodným partnerom uzatvoril riadne a predovšetkým transparentne, aby dbal o to, že takéto rozhodnutie bude vydané na to oprávnenou osobou, v súlade so zákonom a predovšetkým na to, aby toto rozhodnutie vrátane jeho právoplatnosti a vykonateľnosti mohlo byť a bolo preskúmateľné exekučným súdom, ktorý tieto predpoklady exekučného titulu posudzuje. Preto, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nemožno prisvedčiť obrane oprávneného v tom, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc orgánu, ktorý vydal exekučný titul.

22. Súd považuje za vhodné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že rozhodcovské súdy, ani ad hoc rozhodcovia nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány. Ich právomoc, na rozdiel od všeobecných súdov, nie je daná len ustanoveniami zákona, ale predovšetkým je odvodená od výslovnjej a slobodnej vôle zmluvných strán takýmto spôsobom (alternatívnym k sporovému súdnemu konaniu) prejednať prípadný spor medzi nimi, pričom na základe takejto ich vôle uzavrujú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, v ktorej svoj súhlas vyjadria obe strany dohody (nie iba jedna). Voľa strán smeruje aj k výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, v tomto prípade, ad hoc rozhodcu. Len tak môže byť právomoc súkromnoprávneho orgánu daná. V opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt (z vôle jednej strany) vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul.

23. Povinný 2) v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že na Mestskom súde Bratislava V je vedené konanie o zrušenie exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené, exekučný súd dopytoval Mestský súd Bratislava V (predtým Okresný súd Bratislava V) s informáciou o stave konania vedeného pod sp.zn. 23Cr/28/2018.

24. Mestský súd Bratislava V podaním zo dňa predložil exekučnému súdu rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 23Cr/28/2018 – 268 zo dňa 08.06.2021, ktorým súd rozhodol o tom, že ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach nemá právomoc na rozhodcovské konanie vedené pod sp.zn. RD/98/2018. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2CoR/1/2022 – 336 zo dňa 11.07.2023. Podľa názoru Mestského súdu Bratislava V, ako aj odvolacieho súdu, v rozhodcovskom konaní vedenom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom nebola daná jeho právomoc pretože absentovala rozhodcovská zmluva. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal

na skutočnosť, že úprava rozhodcovskej zmluvy v § 4 zákona č. 244/2002 Z. z. je striktná a bez možnosti extenzívneho výkladu, formálna podmienka písomnej rozhodcovskej zmluvy v posudzovanom prípade dodržaná nebola. Žalovaný (v exekučnom konaní oprávnený) v konaní nepreukázal uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi spoločnosťou ETOP-TRADING, a.s. a spoločnosťou KOVOBEL, a.s. ako právneho predchodcu žalovaného, resp. že rozhodcovská zmluva bola obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymienených listoch, alebo dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Žalovaný nepreukázal podpísanie Všeobecných obchodných podmienok KOVOBEL, a.s. zmluvnými stranami, čím by založili rozhodcovskú doložku. Z obsahu spisu nebolo hodnoverne preukázané že Všeobecné obchodné podmienky mali byť medzi stranami akýmkoľvek spôsobom komunikované, nie to ešte podpísané. Odvolací súd rovnako, ako aj súd prvej inštancie, odkazuje na rozhodnutie NS SR spis. zn. 2Cdo 245/2010, kde Najvyšší súd judikoval neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré neboli stranami podpísané. Platná inkorporácia Všeobecných obchodných podmienok je podmienená tým, že sú k návrhu zmluvy priložené alebo stranám známe, v konaní nebolo preukázané, že Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti KOVOBEL, a.s. boli k návrhu zmluvy priložené alebo stranám známe a že vôľa strán smerovala k ich inkorporácii a teda že sa mali stať súčasťou zmluvy. Keďže v konaní nebolo preukázané uzavretie rozhodcovskej doložky, súd prvej inštancie správne rozhodol o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vznesenej žalobcami v konaní. V konaní nebolo preukázané uzavretie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, ktorá by zakladala právomoc ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha konať vo veci. S poukazom na uvedené odvolací súd dodáva, že žalovaný k predmetným skutočnostiam v odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záveru prijatého súdom prvej inštancie. Čo sa týka odkazu žalobcu na Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020, odvolací súd uvádza, že tento nie je aplikovateľný na posudzovanú vec, ústavný súd v rozhodnutí nezaoberal otázkou právomoci rozhodcovského súdu ani platnosťou rozhodcovskej doložky, predmetom prieskumu bola otázka oprávnenia exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky (resp. zmluvy) v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ústavný súd dospel k záveru, že na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní), pričom žalobcovia (v exekučnom konaní povinný 1) a 2)) v posudzovanej veci práve takéto inštitúty využili.

25. Súd v nadväznosti na uvedené dodáva, že síce námietka právomoci rozhodcu v rozhodcovskom konaní nespôsobuje prerušenie rozhodcovského konania, a to ani v prípade, ak je podaná žaloba na preskúmanie právomoci ad hoc rozhodcu, teda rozhodca môže v rozhodcovskom konaní pokračovať, a prípadne aj vydať rozhodcovský rozsudok. Ak však následne všeobecný súd rozhodne o žalobe tak, že určí, že rozhodca nemal právomoc v danom konaní na konanie a rozhodovanie, potom vydaný rozhodcovský rozsudok nemôže slúžiť ako exekučný titul, nakoľko nedostatok právomoci súdu (všeobecného aj rozhodcovského) sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, a ak ho vydá, potom ide o rozhodnutie zdanlivé, ničotné.

26. Exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc pre ad hoc rozhodcu, ktorý ho vydal. Exekučný titul, vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax za rozhodnutie zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Na nulitný akt sa hľadí tak, akoby neexistoval. Takýto exekučný titul je potom v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku (vykonateľný exekučný titul v zmysle 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

27. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený nemôže požadovať splnenie nároku z ničotného rozhodnutia, súd dospel k záveru, že návrh povinného 2) na zastavenie exekúcie bol dôvodný, súd exekúciu vedenú proti povinnému 2) zastavil v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu, že exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, teda ide o rozhodnutie zdanlivé, ničotné, a teda sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

29. Podľa § 199b Exekučného poriadku: „Oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.“

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.“

31. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrhu povinného 2) na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu zastavil, povinný 2) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a oprávnený nemal v konaní úspech nevznikol mu nárok na náhradu nákladov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že povinný 2) je vo veci návrhu na zastavenie exekúcie právne zastúpený, ale v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie si žiadne trovy neuplatnil, preto súd o trovách povinného 2) nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.